

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum 25. 5. 2011

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Dorota Lichvárová

Demografické údaje o respondentovi

Věk

23 (r. 1988)

Pohlaví Žena

Studium

JAMU

Povolání Student

Poznámky

Když jdeš do Městského divadla, tak na co se nejvíc těšíš? Co tě tam láká, když tam jdeš?

Nejvíc se těším, bude to znít asi divně, ale na to představení jako takový, na to co mi to dá, co mi to ukáže, jak to bude vypadat, jaký budou herecký a pěvecký výkony. Jak vlastně ti tvůrci to konkrétní představení zpracovali.

A tím pádem řešíš to, jestli tam budou nějakí herci, který už poznáš z vidění z telky, a nebo co už jsi předtím viděla, nebo jdeš čistě na to představení?

Jdu na to představení, ale samozřejmě, že mě potom zajímá jakoby jaké je obsazení, a ale to je až vlastně jakoby druhotný jo, že prvně mě zajímá to představení a nejdu tam kvůli určitým lidem, to už je potom bonus, že je tam třeba někdo koho znám.

A to obsazení si přečteš předtím anebo čekáš, koho tam uvidíš?

Tak, čekám, koho tam uvidím a potom si popřípadě dočistím, kdo hraje ty další role, když mě někdo zaujme, tak se jdu pak podívat na obsazení.

Když jdeš například na muzikál, tak proč si právě vybereš muzikál?

Tak protože je to hlavní obor, který studuju, a který by měl být do budoucna mým povoláním.

A máš i jiné preference krom toho, že je to v podstatě taková povinnost?

Jakoby je to povinnost, ale hlavně já to mám rád, já mám prostě muzikál ráda i činohru. Jako musím říct, že je to víceméně srovnatelný, ale pro mě v tom muzikálu je i ten tanec i ten zpěv, kde se to vlastně kombinuje, takže to je pro mě takový, jakože asi zajímavější.

Takže když jdeš na muzikál, máš nějakou konkrétní věc, kvůli které tam jdeš, například tam jdeš kvůli tomu tanci anebo kvůli tomu, jak to bude celkově vypadat, anebo kvůli efektům, anebo jestli máš nějakou takovou věc anebo to vnímáš jako celek?

Většinou se snažím to vnímat jako celek, když je fakt, že poslední dobou se hodně zaměřuju na jednotlivé výkony těch herců, že mě zajímá, jak oni ztvárnili tu roli, jak vlastně oni jsou schopni to pojmout a zpracovat.

Dobře, tak teď stejná...

I když je fakt, že jakoby samozřejmě, že mě zajímá scénografie, že mě zajímají kostýmy, že to jsou takový ty bonbónky, kterých si člověk rád všímá jo, že je to vlastně...pro mě je to taky způsob uměleckýho vyjádření, kdy ten scénograf nebo ta kostymérka prostě si s tím může udělat, co chce, takže to mě taky zajímá.

A teď přesně ta stejná otázka na činohru?

Hm, jako čeho si tam všímám?

No. Anebo co tě tak zaujme, když jdeš do Městského divadla na činohru?

Tam především ty herecký výkony, tam je to asi jakoby pro mě prvořadý. Jo, že si vyloženě všímám těch lidí a těch herců. Jakoby snažím se to vnímat, plus teda ten příběh jako takový a to se snažím si užívat i to představení jako celek.

Takže ty nemáš abonmá? Jak často jsi zvyklá chodit do Městského divadla?

Ne tak často jakých si představovala, a jak bych si přála a když se dostanu jednou, dvakrát za čtvrt roku, tak jsem ráda, ale je to dost ovlivněný dost tím, že jsme měli jakoby intenzivní studium.

A když teda už jdeš do toho divadla, tak co si vybereš...ať je to muzikál, činohra anebo žánr? Co si vybereš, když jdeš?

Co se týká žánru, tak to je mi v podstatě jedno jo, já se dívám na představení, jestli se zrovna ten den hraje představení, které jsem viděla anebo ne. Prvotně se dívám na muzikál, co je tam za představení, a když je tam představení, které jsem viděla, tak vlastně se potom podívám na činohru.

Takže vlastně upřednostňuješ...?

Upřednostním muzikál ano.

A co tě vede k návštěvě Městského divadla? Proč právě Městské divadlo?

Proč právě Městský divadlo, protože je to největší scéna...hlavně teda jako hudební, kde se muzikál dělá, v okolí jo. Je to prostě taková jakoby nechci říci modla, ale v podstatě jo, vlastně tam se soustřeďuje veškerá pozornost toho hudebního žánru jako takového, takže proto no. A protože si myslím, že tam vědí, jak ten muzikál dělat, nebo se o to minimálně pokouší jakoby dělat to srovnatelně se světem například.

A řešíš i něco takového, jako že jdeš do divadla a že... bereš to jako formu toho, že se tam setkáš se známými anebo, že je to nějaká společenská událost?

Víš co, vnitřně ano. Já jsem zastánce toho, že když jde člověk do divadla, tak, že je to společenská událost, že by se podle toho měl obléknout, že je to i možnost potkat někoho známého. Takže nejen jakože prostě v rámci povinnosti, že to mám jako studijní materiál v podstatě, ale vnímám to i jako takovou příležitost se hodit do gala a potkat tam pár lidí. Buď jdu se spolužáky, nebo jdu sama a někoho tam potkám, to už potom záleží na situaci.

A ty iniciuješ to, když jdeš s někým? To na co půjdete, dáš ten první impuls anebo si většinou zavolaná?

Jak kdy, jak kdy, záleží na okolnostech. Teď nedávno jsem třeba byla v divadle úplně nezávisle sama, vybrala jsem si, šla jsem. Když mám třeba spolužáky blízko, tak se domluvíme jako skupina, na co bychom zhruba chtěli jít. Nebo naopak se stane, že někdo má ten nápad pojďme do divadla, takže v tom případě se jako podřídím, ale nemám problém jít do divadla sama.

A teda jsi hovořila o tom oblečení, tak jak se připravuješ, když jdeš do divadla? Připravuješ se nějak speciálně, nebo to neřešíš?

Hodně záleží na rozpoložení, jaký zrovna v ten den mám, ale většinou se jakoby připravuju víc jo, že se třeba nalíčím, nebo se obléknu jako hezky, učešu se a podobně, ale...nevěnuju tomu celý den jo, že jakoby ta speciální příprava tam je, ale nehrotím to tak, že bych jako...prostě hodinka na to mi stačí.

A tak vizuálně anebo psychicky řešíš, když tam přijde někdo v džínách, anebo má oblečené něco jiné, co například ty nepovažuješ za společenské oblečení?

Tak jako spíš v duchu se nad tím pozastavím, že ten člověk mohl zvolit jiný oděv, ale vím, že prostě ta dnešní doba je taková, že někteří to řeší, někdo to neřeší. V Praze jsem třeba byla velmi překvapená, že v podstatě všichni na večerní představení byli v riflích. Já jsem tam normálně měla sukni, měla jsem halenku a všichni tam byli v podstatě v civilu, tak jak chodí každý den do práce, a to jsem teda byla hodně překvapená a trochu i zklamaná. Myslím si, že v Brně ta kultura toho oblékání do divadla je ještě trochu někde jinde, nicméně pozastavím se nad tím, že džíny podle mě nejsou úplně vono. Jako něco jiného je, když si k tomu člověk vezme třeba sako jo, jako když to nakombinuje, tak to už je zase jiná kategorie. Ale jako jo, pozastavím se nad tím.

Máš k tomu takový až vyhraněný názor nebo se nad tím pozastavíš, jestli ti to normálně vadí nebo?

Mě jako, myslím si, že je to věc každého člověka a řídím se pravidlem, že lepší víc než míň. Takže jako já se snažím oblékat tak, abych se cítila v tom divadle dobře a ty další lidi, no, je to jejich problém. Takže tak.

Když si vybíráš to, že jdeš do Městského divadla tak, řešíš i to jaký mají třeba například repertoár...jestli přijímáš, co za repertoár si vybírají, jaký typ to je anebo co vlastně nasazují?

Aha, musím říct, že to jsem nikdy neřešila jo, že toho si nevšímám. Jak často dávaj třeba komedie nebo jak často dávaj ty náročnější hry nebo pohádky nebo to. Nikdy jsem si toho nevšimla, neřešila jsem to.

A pozastavuješ se někdy nad tím, co se dostane na tu výběrovou listinu, nemyslím, jestli je to komedie anebo jestli je to vážnější žánr, ale spíš že vyberou nějaký světový muzikál a pak vyberou nějaký český a proč právě ten...řešíš to anebo to bereš tak: mám tu teď nějakou nabídku a z toho si jdu vybrat?

Tak ta druhá varianta. Ale myslím jakoby, když je tam něco co mě vyloženě bouchne do očí nebo mě zaujme, tak si říkám jo je to fajn, že prostě jsou schopni sáhnout i po neznámějších věcech, že prostě je ten jejich repertoár...vnímám to tak, že jejich repertoár je rozmanitý. Čehož si cením, jako že třeba nedělají vyloženě světový kusy nebo ta zvučná jména, ale že si sáhnou i po věcech, který jsou i míň známý, aby ten repertoár rozšířili.

A když už jsme u toho repertoáru, tak ty sama si vybíráš podle toho, když máš tu možnost a ten čas, preferuješ něco, že si radši vybereš světový muzikál nebo český anebo například původní od Městského divadla? Nebo to neřešíš? A to samé platí i na činohru.

Jasně. Asi to nejatým způsobem neřeším, když mám čas jít do divadla, tak jsem ráda, když tam prostě dávají něco, co jsem ještě neviděla, a neřeším prostě, jestli je to původní anebo světový.

A teda když chceš jít do divadla, sleduješ nějaké zpravodaje anebo se to přečteš na internetu?

Poslední dobou to hledám na internetu, že se podívám přímo na stránky a najdu si tam, co zrovna dávají nebo co třeba budou dávat následující dny, abych měla přehled.

A všímáš si i ty reklamy, které mají venku? Osloví tě to? Vybíráš i podle toho?

Podle jakoby vyložené plakátu si nevybírám, ale hodnotím ty plakáty, že si řeknu ano, tenhle se mi líbí, tady to úplně nevychytali, nebo tenhle mi nic neříká. Takže spíš z toho pohledu, ale není to o tom, že bych na základě plakátu si vybírala, jestli půjdu nebo nepůjdu.

A když jsi v tom divadle, tak vyhovují ti přestávky?

(smích)

Myslím jejich délka anebo to jak jsou nasazené, rozdělené?

Hm, nikdy jsem s tím neměla problém, tam je akorát to, že je znám, že většinou se tam nahrne tolik dam na ty dámské toalety, že jako občas ty přestávky nestačí, že je potřeba je mít malinko delší. Ale to je prostě taková jako že...jo, vyhovují mi přestávky. Nějak jsem to nikdy neřešila, nevnímala jsem to.

A jestli se můžu zeptat, co děláš po dobu těch přestávek, jak je trávíš? Jdeš například na to wc, do bufetu, nebo se setkáváš s jinými lidmi?

Když už je přestávka, tak to jdu většinou na tu toaletu, s tím že potom se projdu po divadle, když jsem sama, tak se procházím a koukám, jestli třeba nevidím někoho známého, když potkám spolužáky, tak se většinou sejdeme někde a vykládáme si o tom představení, co se nám líbilo, co úplně ne, takže tak no. Do bufetu...v bufetu tam jsem asi byla tak jednou, dvakrát že jsem vyloženě měla žízeň nebo na něco chuť, jinak tam moc nechodím.

Takže ho ani nereflektuješ anebo tam cíleně nechodíš?

Není to cílený, že bych tam nechodila, spíš nemám tu potřebu během představení.

Takže jak si myslíš, že je to finančně nákladné nebo nenákladné ten bufet?

Já...snažím se vybavit jedno představení, kdy jsem tam byla a ty ceny jsou takový, jakože asi mírně nadsazený, nicméně není to až tak strašný. Jo, že třeba, když jde člověk do bufetu v Praze, tak je to zase něco jiného, než třeba v tom Brně.

Jasně a navštěvuješ někdy i divadelní klub?

Ano, ano, jo.

A je to před představení, po představení, po čas představení?

Je to většinou po představení, když jdu do divadelního klubu, tak po představení.

A má to nějaká speciální cíl nebo tam jdeš jen tak?

...

Co způsobí to, že tam jdeš do toho divadelního klubu?

Spíš tak jako popovídat jo, nebo potkám někoho známého a jdeme si tam chvilku sednout a dát si třeba něco dobrého nebo to...je to většinou takový jako společenský záměr.

A chodíš tam někdy i mimo toho, když jsi v divadle?

Ano, většinou se jednalo o potřebu se s někým z divadla setkat a vyřešit nějakou věc nebo o nějakou pracovní záležitost se jednalo.

A když si vybereš něco, když jdeš do divadla, čteš si nějaké recenze anebo jsi seznámená s textovou předlohou, podle které byla hra nastudovaná anebo též něco o té hře anebo tě to prostě nezajímá a bereš to tak, že si jdeš vychutnat to divadlo?

Záleží na tom, o jaký titul se jedná, když se jedná o ten světový, tak samozřejmě znám autory, kdy jsem třeba viděla filmovou předlohu nebo jsem měla možnost se setkat s tou textovou předlohou nebo jsem třeba slyšela hudbu z toho představení. Když se jedná o méně známé představení, tak tam jdu vyloženě na blint, jakože prostě nevím, nemám většinou potřebu si shánět...to potom záleží na tom, jestli mě to představení zaujalo nebo ne, že si třeba zpětně poslechnu nějaký písničky z internetu nebo si hledám něco o autorech.

A ty recenze tě zajímají?

Recenze...jako když se mi nějaká dostane do ruky, tak ano, ale nevyhledávám je.

A například čteš i divadelní časopis Dokořán?

Ne, většinou na něj nikde nenarazím, tak ne. Takže ne.

A když se ti kryje nějaká akce, že víš, žeš chtěla jít do divadla a najednou se naskytne nějaký koncert, nebo nějaké sportovní utkání, tak co si vybereš?

No, to je záludná otázka, protože záleží na tom, o jaké představení by se jednalo a co by to bylo za tu akci. Jakože kdybych měla volit mezi sportem a divadlem, tak jdu jednoznačně do divadla. Kdybych měla volit mezi divadlem a koncertem, tak by záleželo na tom, o jaký koncert se jedná, co by to bylo za skupinu, jakože tam bych možná přemejšlela...ale...

Například kdyby to bylo něco světového rázu...? Například něco výjimečného, co nemáš možnost vidět, jako Cirque de Soleil nebo?

Tak v tomhle konkrétním případě bych určitě dala přednost tomu jinému představení před divadlem.

Navštěvuješ i nějaké jiné kulturní instituce kromě divadla? Myslím například filharmonii, kino, cokoli?

Když je čas, tak jo a ráda.

A co například?

Ráda mám koni, tam chodím moc ráda, anebo koncerty, buď hudebníků, nebo jakoby skupin, anebo nějakých hudebních útvarů.

A při těch koncertech preferuješ vážnou hudbu, anebo takovou...ne pop, ale...?

Rozumím ti, v tomhle případě je mi to jedno, protože já mám ráda i vážnou hudbu, mám ráda i moderní hudbu, kdy si člověk může zatancovat, nebo vyblbnout se, takže tam je mi to fuk.

A vzpomeneš si, kde jsi tak za poslední týden, měsíc...kde jsi byla na kulturní akci?

(smích) Byla jsem, jsme byli na Zlom vazy v Praze, tak tam měla vystoupení slovenská chlapecká skupina a bylo to v sobotu, ale to jsou nějakí hudebníci tam z konzervatoře, vím, že byli někteří, ale už jakoby starší a teď studují na vysoké škole, myslím v Bratislavě na Slovensku, takže ti tam měli vystoupení a ti byli teda perfektní. To byl koncert, který byl jakoby dobrovolný, ale já jsem byla ráda, že jsem tam šla, protože to bylo hodně super. No a hnedka následující den jsem byla v divadle.

A například vzpomeneš si, jestli jsi viděla něco zajímavé v televizi, co tě zajímá? Považuješ televizi za zdroj nějakého kulturního povědomí?

No myslím si, že televize má tu moc v sobě, má jakoby...nevím, jak bych to řekla...má tu schopnost jako by být nějakým kulturním prostředkem, ale myslím si, že ji nevyužívám. Ale zas na druhou stranu jsou programy jako třeba pro mě ČT2, kde prostě dávají divadelní hry nebo televizní inscenace, kde je vlastně i možnost v rámci té televize vidět něco takového. Ale myslím si, že toho plně nevyužívám.

A navštěvuješ i jiná divadla kromě MDB?

Moc ne, není to dobře, ale moc ne.

Tak fajn, to nevadí. A ještě jedna otázka. Umíš si představit, že bys odešla z divadla ještě před tím, než se skončí to dané představení, anebo jsi to už někdy udělala?

Přemýšlím nad tím, jestli jsem to někdy udělala, protože pro mě je to dost nepochopitelný. Já bych asi měla dost nepříjemný pocit z toho.

(pozn. zde je rozhovor zastaven a pokračuje z druhého uloženého souboru)

Takže byly jsme u otázky, jestli by sis dovedla představit, že by si odešla z divadla? Nebo už se ti to někdy stalo?

Já si to nedovedu představit, přemýšlím, jestli jsem to někdy udělala, já pevně doufám, že v konečném důsledku ne, i když...vážně si teďka nedokážu vybavit situaci, kdy bych odcházela z poloviny představení a nejsem toho zastáncem, protože si myslím, že každý představení, i když třeba není tak vydařený podle mého názoru si zaslouží respekt, protože pořád na tom museli pracovat lidi a museli do toho vložit nějaký svůj potenciál. Takže i když třeba to představení není úplně vydařený, tak si myslím, že ti herci si zaslouží ocenění minimálně jo, nebo ti tvůrci, takže...já to nemám ráda, to by muselo být opravdu něco, co by mě vyloženě znechutilo, nebo co by bylo tak strašně proti mému přesvědčení, že bych to nedokázala snést.

Takže i kdyby to herectví bylo dobré, tak vysloveně to téma, že by tě znechutilo jo?

Ano, tak ano.

Rozumím. A rozmýšlela bys nad tím takto, že kdybys měla tu možnost, že je tam přestávka? Nemyslím, že by ses zvedla po čas představení a že by si se prodírala mezi lidmi, ale například by byla přestávka a ty by si zhodnotila, že: první případ, že se ti to nelíbí třeba kvůli tomu, že je to

herecky slabé,nelíbí se ti hudba, tanec, prostě provedení, tak jestli bys dokázala odejít po čas přestávky? A druhý případ, že by to sice mohlo být dobré, ale že by se ti námět nelíbil?

V tom prvním případě bych určitě neodešla, kdyby to mělo být na základě toho, že se mi já nevím nelíbí herci nebo nelíbí se mi zpěv, to bych tam určitě zůstala, nebo nemůžu říct určitě, ale prostě zůstala bych tam. Nedovedu si představit situaci, že bych kvůli tomu odešla. A v tom druhém případě říkám, muselo by se jednat opravdu jednat o extrém, o extrém, mě to nedělalo třeba z nějakého důvodu, já nevím třeba psychicky dobře nebo fyzicky, že by to bylo vyložene fakt...tak v tom případě bych opravdu přemýšlela nad tím, jestli odejít, jinak bych se snažila i přes to, to vydržet. Ale jako neříkám, že v takovém případě bych tam zůstala.

A když jsme u těch fyzických problémů, tak bys například dokázala odejít, kdyby ti bylo zle anebo tak?

Kdyby mi bylo zle jako špatně?

Ano, jako například od žaludku, nebo by tě bolela hlava anebo něco takového?

Jako kdybych se necítila fyzicky dobře a bylo to opravdu na hranici, tak bych odešla. Asi jo, kdybych se neměla cítit fyzicky úplně v pořádku nebo by mi bylo na zvracení, tak bych to asi úplně neriskovala.

A teď jen takové drobnosti. Poprosím tě o rok narození?

1988.

A to je obor, zaměstnání co děláš?

Obor, který jsem vystudovala je muzikálové herectví na JAMU v Brně.

Takže studentka?

Takže studentka zatím ještě pořád.

Bydlíš v Brně nebo jsi mimo Brno?

Jakoby pochází z mimo Brna, ale během studií jsem bydlela převážně na koleji v Brně.

Vzpomeneš si, kdy jsi poprvé byla v divadle? Kolik si měla roků?

Hm, pět, šest let.

A je pro tebe divadlo finančně nákladná záležitost?

No pro mě osobně ne, protože mám pořád ještě kartičku ISIC, na kterou se do divadla jakoby pohodlně dostanu, takže ne. I když je fakt, že kdybych chtěla jít prostě někam jinam, tak ty lístky...nebo jakoby není to úplně levná záležitost, toho jsem si vědoma.

Dobře, děkuji za rozhovor.

Rádo se stalo.

